

1887-09-03

þÿ Ÿ £ Å ½ Ä ¬ ° Ä · Ä Ä · Ä < < £ ¬ » Ä ¹ ³ ³ ¿ Ä
þÿ · ± í ¾ · Ä ¹ Ä Ä É ½ ° » ¿ Ä î ½ .

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ï Á ï ³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8163>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενια

Εγκληματικά
Τύπος

Henry Bulwer

Νομ. Συνέβ.

Πλαφος ✓

Διαισθησία

COOP
Επαγγελματικό

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΚΑΙ Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΟΠΩΝ.

Κύριε Συντ. τῆς «Αληθείας»

Άνεγγωμεν ἐν δυσὶ τῆς «Σάλπιγγος» φύλλοις ὅσα δ ἀξιότιμος αὐτῆς Σύντακτης ἔγραψεν ἀπολογούμενος καὶ ἀνταναγράψεν δῆθεν τὰ ὑφ' ἡμέαν δις ἀναρρεσιν τοῦ αἰδιατί οὐδενὸν αἱ κλοπαῖς ἄρθρου τοῦ γραφίντα, καὶ ἐν δυσὶ τῆς «Αληθείας» φύλλοις δημοσιεύθεντα· θὰ ἐκρινούμεν, τῇ ἀληθείᾳ, ἀνάξιον τοῦ κόπου πᾶσαν περαιτέρω ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου συζήτησιν, διότι ἀν. ἡμεῖς πράγματι δὲν ἀνηφέσαμεν τὸ ἄρθρον του ἐκτίνο, ὡς αὐτὸς εἴκ πνεύματος ἐγωιστικοῦ λέγει, ἀνήρεσεν δμας αὐτὸς ἔσυτὸν δι' δῶν εἰς ἀπολογίαν του ἔγραψεν. Ἐπειδὴ δμας λέγει δτὶ η συζήτησις είναι τροφή του, ίντε μὴ ἀφήσαμεν αὐτὸν πεινῶντα, γράφομεν τὰ ἔχη, ἀτινα παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιεύσητε ἐν προσεχεὶ τῆς ἐριτίμου ύμῶν ἐφῆμη. φύλλῳ.

«Ο ἀξιότιμος φίλος ἀρχόμενος τῆς ἀποληγίας καὶ ἀνταναγρέσεώς του, λέγει «Ἐγράψαμεν ἡμεῖς δτὶ καὶ η δυστύχια τοῦ χρόνου συνέτεινεν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αὖησιν τῶν κλοπῶν. κ.λ.π.» Ό καὶ ἐνταῦθα, τὸν ὄποιον, διλογίσθη συζήτησιν ἀπαιτῶν, διστίραβούλων τίθησι, αποπτὸν προθέμενος καὶ ἐλαττώρι (ἐναντίον τῆς ἀρχαικῆς του Ιδέας) τὰ ὑπὸ τῆς φύσεως δοθέντα αἵτια εἰς αὖησιν τῶν κλοπῶν, τας περισθέτος αἰνιδιαίς περιττος δινατάτη οὐδεν καὶ λαθη καὶ

οὐδεις, οὐδε, τοὺς μεταγγίησού, τοὺς, διατελλόντερος τὴν εὐλατούση. «Πλει εἴτε καθερά, εἴτε τὴν εὐλατούση τῶν κλοπῶν καὶ τῶν κλεπτῶν συνέτισαν πολλὰ αἵτια, ὡν τὰ μὲν ἐπήγειραν παρατητιῶν δὲ εἴηγούμενος, εἴπει. «Τὰ ὑπὸ

της φύσεως δοθέντα αίτια είναι η δυστυχία του χρόνου και ανηράσκων της ἐποχής μέντην ταῦτη ιδέαν του ἀποδεῖξαντος δι; ή δυστυχία του χρόνου κατ' οὐδὲν συγετέλεσε. Εἰστι η ζωοκλοπή δὲν είναι του δυστυχοῦ τούτου χρόνου προώντες ταῦτα διεκντῶν, παρεπεμπαὶ τούτοις φύσεις κατ' θύματα (τούτη) να παρατηθεῖν πάντα αντρώνον ἀνένθυρηται να ηκουσθησαν τόσαι κλοπαὶ εἰς ἄλλο ἔτος, καὶ δι; να εξετάσωμεν τὰ φύλα ἀλλαντικῶν ἀνεγράφονταν τοαποταλμαὶ καὶ ταλαιπωταὶ κλοπαὶ. Ή, πρὸς τὸ πρότον, πολὺ καλέ εἰδοτες καὶ ανθυπολεῖνος, δι; τίρουν αυτούς πολεμούσας περισσότερας, παραδίδοντες ἀναγέννησιν εὔχαιραν, ανθίναν τοις εργατικαῖς ἡρακλείταις περιπολούσας πολεμούσας λαούς καὶ οἰκοδομηταῖς πολεμούσας λαούς.

τῶν ζωοκλεπτῶν, ἐξηγήσαντο παρ' αὐτοῦ τὴν θεραπείαν, πρᾶγμα ὅπερ ἐζέτος δὲν ἔγεινεν ἀλλας τε, καθὼς δταν τις, μαστιγόφρενος, δὲν ἐκπέμπῃ ἀπὸ τῆς πρώτης ή δευτέρας ή καὶ τρίτης (ἀναλόγως τῆς καρτερίας) μάστιγος κραυγᾶς, δὲν ἐπεται ἐκ τούτου δι; πρώτη, δευτέρα ή καὶ τρίτη μάστιγες δὲν κατηνέχθησαν, ή δι; ήσαν αύται ἐλαφρότε-

ραι ἐκείνης ἀφ' ἣς ἡρέστο κραυγάζων,
καθὼς δταν ετό ξύλον ἀπὸ τῆς πρώτης
ξτ. ναριδὲς δὲν κόπτεται κατά τινα παρ'
ήμεν δημιώδῃ παροιμίαν, ἀλλ' ἀπαιτή,
πολλὰς, δὲν ἔπειται ἐκ τούτου ὅτι ἡ τε-
λευταλα, ἡ τὴν ἐκκοκκήν ἐπανεγκούσα ξη-
ναριδ, ἢν ἡ βαριτέρα καὶ συνταλεσμα-
τικοτέρα πασῶν, ἢ ὅτι ἄλλαι προηγου-
μενοι δὲν κατηνέχθησαν, οὔτω καὶ ἐν-
ταῦθα διότι δὲν ἀνεγράφεται πέρι τοῦ
κλοπᾶς εἰς τὰ φύλλα, ἡ ἀνεγράφησην
όλιγωτέραι, δὲν ἔπειται ἐκ τούτου, ὅτι
ἥσαν πέρισσον ὀλιγωτέρας τὸ ἐλευσόμενον
ἔτος, ἀν (όπερ ἀπευθύμεθα) ἔξακολουθή-
σωσιν αἱ αὐταὶ ἡ καὶ ὀλιγωτέραι, συμ-
βαίνουσαι κλοπῇ, αἱ φωναὶ καὶ αἱ δια-
μαρτυρήσεις ἔσονται περισσότεραι καὶ
ζωηρότεραι, διότι οἱ πάσχοντες βαίνου-
σιν ἔχαντλούμενοι καὶ σὺν τῇ ἔχαντλή-
ται τοὺς πόνους δριμυτέρους αἰσθανόμε-
ναι. Διότι δύτε διαποθάνεται καὶ τοῖς πά-
σχουσι συμπάσχων, οὔτε διαχίτης Μα-
στιγίδης. Οὔτε οἱ λοιποὶ τόσοι (περιερ-
γυνι ἐν φ. ἀφ' ἐνὸς προτίθεταινδε εἰπή ὅτι
καλλοὶ ἐφίτος ἕγραψεν Τερεμιάδας περὶ
τῶν κλοπῶν, ἀφ' ἑτέρου ἐπιτρέπει τὰ
ετόσια ἀραιοῖς γράμμασι, δι' οὐ ἐλέγ-
χεται φρονῶν ὅτι, ἀπαντεις οἱ ἀκοντο-
χόθεν περὶ κλοπῶν τὸν ἔτους τούτου γρά-
φαντες εἰσὶν εἰς ἣ δύο υπὸ διάφορα ψευ-
δώνυματ (φραίας τοῦ ἀκύνεσθαι τρέπος!)
οὔτε λογοτρόποι μαρτυροῦσιν υπὲρ τῆς
ἰδίας τοῦ, οὔτε ἡ κυρά φωνας διαμαρτυ-
ρεται· καὶ μητεράς εἶδον γυμνοῖσι ταῖς
επιτρέπεταιν, μένος δὲ ἐκείνων, οἵτινες
οὐδὲν ἔργον καὶ μέρας νὰ χρητέσσων,
οταν πολλοὶ τίμοι θ. ἀπειθάνωσι
τῇ, πειθε, γνωρίζοντει, λαϊκαδε σκε-
πάζομενοι, δὲν δέν συνέταιναι ἡ διατοχία
τοῦ γράμμου εἰς τὴν αὐξησην τῶν πεικευρ-
γμάτων, διότι δταν οἱ κακοποιοὶ κό-
πωσι τὸ αὐτιά, τὴν οὐράνη, τὴν γλώσ-
σαν κ.λ.π. τῶν ὄντων, τῶν έπιπλων, τῶν
ἴκμων κ.λ.π. ἡ περιθων αὐτούς ἐν διό-
μετι μεγαίρεις, ὥλιμονται οὐχὶ υπὸ τοῦ
αἰσθητικοῦ τῆς αὐτοσυντροφίας, διότι
οὔτε τὸ αὐτιά, οὔτε τὴν οὐράνη, οὔτε τὴν
γλώσσαν, οὔτε τοὺς ὄντες αὐταύς θὰ φέ-
γγωσι θάλια νὰ συντριψθωσιν. Όταν δ. Μ.
Ἀρμούστης ἀρχαιούνο τοῦ Θρησκείαν ἐκηρύ-

τεν ἐν πλήρει Νερού. Συμβάντι φένώποντα πλήθους ὅτι, κατὰ τὴν εὐ. Εἴ.
 φη περιστείαν του, γενομένην κατὰ τὸ
 φύνεμέρον του παραπλάνητες. Έτους,
 αἱ κλοῖαι ἔστιλθοσαν τὴν πόσσογέντος,
 ἡ μετανοία τῷ στοιχείῳ τοῦ πατέρος
 παραπλάνητες. Καὶ μάζαι εἰ, τούτη
 οὐ τοῦ πατέρος τῷ στοιχείῳ παραπλάνητες
 διαφένειν τὸν πόσσογέντον εὐ.
 φη περιστείαν του πατέρος τοῦ χωρίου,
 οἵτις οὐ παραπλάνητες τὸν παθόντα καὶ
 οἵτις ἀνεβάσας εὗτον εἰκόνες ὅτι υ.
 πόσσογέντον πάρα διειδούς διέπει πράγ.
 ματαὶ οὐ πατέρος τῷ συντρέχουσιν τούτοις
 θύντα οὐ πάλιν φύει ἔχει ισοθερέας καὶ
 ισομέγεθες τούτον, θύντα ἄγνοιαν τούτον
 Αργόν τούτον οὐ πόσσον θύντα πατέρος τούτον
 οὐ πατέρος τούτον, θύντα πατέρος τούτον
 οὐ πατέρος τούτον, θύντα πατέρος τούτον
 οὐ πατέρος τούτον, θύντα πατέρος τούτον

καὶ παραδέχεται ὡς εὐλόγους τους λό.
 γους δι' οὓς δὲν συντρέχουσιν οἱ χωρικοὶ¹
 τὸν παθόντα. 'Αλλ', ὁ λογικὲ ἄνερ, ἀφοῦ
 ἀναγνωρίζεις καὶ παραδέχεσαι ὅτι ἀ.
 κουσίως καὶ ἀνεξάρτήτως τῆς θελήσεως
 τῶν δὲν συντρέχουσιν οἱ χωρικοὶ τὸν πα.
 θόντα, διὰ τὶ θεωρεῖς αὐτοὺς αἰτίους τῆς
 τῶν κλοπῶν αὐξήσεως καὶ δὲν θεωρεῖς τοὺς
 δυναμένους νέαρωστα προσκόμιατα
 ταῦτα, διὰ τὸ θέλωσιν, ἀλλὰ μὴ θέλον.
 τας; ή διὰ τὶ καὶ δὲν ποιεῖ; διέκρισιν
 ἔκουσίων καὶ ἀτομίων σφραγίδων; δὲν
 εἶναι τοῦτο δημοιον τῷ λέγειν τινὰς ὅτι οἱ
 χωρικοὶ εἶναι αἴτιοι τῆς ἐφετεινῆς στο.
 δεῖσες, διότι μὴ εὑρόντες θύμωρο, δὲν ἐπό.
 ποσκον τὸ σπάρτα των; αὐτοὶ, ἀμάλα τοιχο.
 ταὶ ιδέατι, τοικύται παλινθύσαται, τοιού.
 τοις ισχυρόμοροι, εἶναι ἀνεπιδεκτοι. λόγι.
 κῆς συζητήσιως.

Ως τρίτην αἰτίαν τῆς τῶν κλοπῶν
 αὐξήσεως ἔθεωρησεν ὁ φίλος μας τὴν
 παρὰ τῶν δικαστῶν λεπτεπίλεπτον κο.
 σκίνισιν τῶν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνό.
 χων μαρτυρῶν καὶ τὴν αὔστηρὰν τήρη.
 σιν τοῦ «ιεκί σταχήτ». Ήμεῖς ἀπεδώ.
 καμεν αὐτῷ τὸ ἀνήκον σχετικὸν δίκαι.
 ον, ἐκφράσαντες συνάμα τὴν λύπην ἡ.
 μῶν ὅτι, εἰς οἷαν θέσιν εὑρίσκεται σήμε.

Αλήθεια

22)3/9/1887

ρον τὸ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, τὸ πρὸς τὴν θρησκείαν σέβας, καθιεπτῷ πολλάκις, δυσιγχῶς, ἀναγκαιοτέρους τοιούτους καὶ μεῖζους ἔτι τούτων λεπτεπιλέπτους κοσμινσμούς, τοιαῦτα καὶ μεῖζω ἔτι τούτων διωδισμάτα καὶ ἀπεδειχμένην τοῦτο εἰκόντες, (ἐκ τῆς πείρας ἐδιδάχθημεν τούτῳ) ἔτι ὑπάρχουσι καὶ ἡνθρώποι μὴ γνωρίζοντας τὴν σημασίαν καὶ βαρύτητα τοῦ ὄρκου καὶ ὡς ἐξ τούτου πρέπει νὰ γίνωνται πολλάκις καὶ λεπτεπιλέπτοι κασκινοί πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ἀπερνηγμένης δὲ ὅτι πρέπει νὰ γίνονται διάκριτοι τίθεκοι καὶ αἰλανθόνες, χρωστοῦ καὶ σχρεῖσιν αὐτοῖς ἀντικαθισταῖσθαι, ταῦτα καὶ ἄλλα, εἰ λόγῳ φρετῆς καὶ κακίας καὶ διδόντος μας ἐν τῇ ἁγγινοΐς του νομίσας ὅτι συνέλαβεν ἡμᾶς, ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀντιφάσοντας, ἐρωτᾷς;) ἀφοῦ συνομολογούμενον ὅτι οἱ χωρικοὶ φοβούμενοι δὲν μαρτυροῦν, τι μένει νὰ σκοσκινίσουν; καὶ νὰ ἀρθαλίσουν τὰ δικαστήρια πλέον; Τίμεις δὲν εἰπώμενος, ὅτι οὐδεὶς οὐδέποτε ἀποφασίζει νὰ μαρτυρήσῃ, ἀλλ' εἴπομεν ὅτι οἱ μὴ μαρτυροῦντες εχονται πολλάκις δίκαιον, διότι τὰ τέων μὲν (δηλαδή, τῶν μαρτυρούντων), παθήματα, γίνονται τοῖς δέ (δηλαδή, τοῖς μὴ μαρτυροῦσι) μαθήματα ἀπ' ἐνεντίας, τὸ οὐδέποτε διδόντος μας μετεχερίσθη; 6.) ἀποφαίνεται ὅτι, ή ιδέα μας, ὅτι οἱ δικασταὶ πρέπει νὰ κάμνωσι δικριτούν μεταξὺ καλῶν καὶ κακῶν καὶ νὰ διδωσοῦν περισσότερον θερύτητα εἰς τὰς καταθέσεις τῶν κακῶν, εἰναι κάπως τριμητρί, διότι εἶναι μόνιμον(;) οἱ δικασταὶ νὰ γνωρίζωσι τὸν ἀληθειός ἐκάστου τὴν διαγνώσκοντας. Καὶ διμος εἶναι δινυκτὸν, ἀντὶ διλοιποῦ, τῶν πλειστῶν τούλαντος νὰ γνωρίζει τὴν διαγνώσκοντας τοῦτο λιγότερος γιατὶ ἀνδρός καὶ βράχη ποδὸς πετρογέλας ὁδοντων κατεῖ τον οὔρον Σολομῶντα, προσθέτω δὲ τὸ θέλημα τοῦ

καὶ μνήσις ἔλλοι, καὶ αὐτοῦ ἀλλα τίς περι-
συνέπεια ἔλλοις τε φίλοις δὲν εἰσπομένη,
ὅτι τούς δέ τοισιν θεωρούμενους, η κα-
τιθέμενοι πάντας νάθεωράται θέραστας.
Αλλα νά μεταβελληται εἰς αλιγότερον
παντοπάτα, εἰς ὅληντερον καστένη
πράσινη, η ἡ τῷν φύλαιν, η λάσιν, εκσίνα,
εἴσαρ δ φίλος μητέ φίλος πράγματα, πε-
ριφρίσαμεν ἴμετανα πονερα τούς πράγματα.
Διατάξαντα πάντα παραπομπήν πρότερον,
τελεσθεντα πάντα παραπομπήν πρότερον.

ότι είναι δ αὐτὸς δι' ὄλους ἀλλὰ μήπως
δ νόμος δρίζει καὶ μέχρι τίνος σημείου
πρέπει νὰ προχωρήσῃ δ δικαστής διὰ
νὰ πεισθῇ περὶ τῆν φειδοῦς η ἀληθοῦς
καταθέσεως μάρτυρός τενος; δ νόμος δρί-
ζει ποίαν ποινὴν πρέπει νὰ ἐπιβάλῃ οδι-
καστής εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐπειδὰν
πεισθῇ δτι είναι ἔνοχος τῆς κατηγορίας
ἐκτὸς δὲ τούτων, καὶ κατὰ τὸν ἐν χρή-
σει ὅντα τουρκικὸν νόμον, καθυπεβάλ-
λοντο ἀλλοτε οἱ μάρτυρες εἰς αττεσλι-
ένῳ δισάκις δηλονότι ἐνεφανίζοντο ἐνώ-
πιον τῶν δικαστηρίων μάρτυρες ὑπότετου
διαγωγῆς, ἐξίτουν οἱ δικασταὶ πληρο-
φορίας παρὰ τῶν εὑսπολήπτων ἐγχωρί-
ευ περὶ τῶν τοιούτων μαρτύρων, περὶ
τῆς ἀνεπιλήπτου η ἐπιληφίμου αὐτῶν
διαγωγῆς, δπως σύμφωνα ταύτη (τῇ δι-
αγωγῇ) δώσωσι καὶ ἀνάλογον βαρύτατα,
ώστε.... (ἀκολουθεῖ)

12)24 Αύγουστου 87.

Ο εἰς τῆς «Ἀληθείας» καὶ τῆς
«Σάλπιγγος» φίλος.